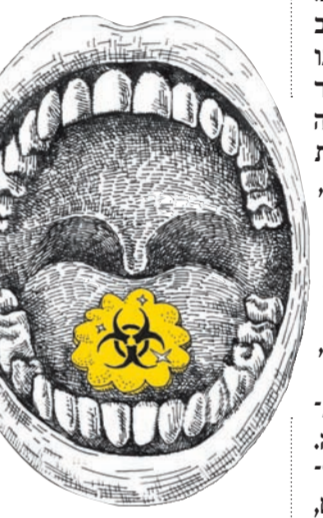

שרון מועלים

איוה ניר גוכן
דברים שרופאים לא מספרים

הירידה נעשה דרך מערכות העיכול של בעלי חיים. אלה נותנים לזרעים טרמפ לשדות חדשים ולבתים חדשים, ושם מפ' ורים אותם "ברוך הטבעית". וכמו חברות הייטק שמממנות ארוחות ערב לעובדים שנשארים לעבוד עד שעה מאוחרת, גם הצמחים הבינו שכדי לגרום לנו לעבוד בשבילים עליהם להיות יצי' רתיים. לכן הטעמים כה מתוקים וצבעי הפירות כה מושכים. בעלי החיים שב' ררניים באוכל לא היו טורחים לקטוף פירות, לקלף אותם ולתת לזרעיהם טרמפ גסטרונומי, אלמלא היו יפים וטעימים.

ואז, כמוכון, אנחנו בני האדם החלטנו שהספיקו לנו הפירות ושנחנו רוצים לאכול רברים כגון סלטי עלים - וכך החל הקונפליקט. לעלים אין זר' עם או גלעינים להפיץ, ולכן אין להם אינטרס להיאכל. אך האם אין להם זכות להגן על עצמם? הם החליטו שיש להם, והם מתגוננים בטקטיקות שמוכרות, שיטות לחימה של מרינות: גרר הפרדה, למשל, שגרסת הטבע שלה היא קוצים; או נשק כימי - צמחים לא שועים לאמנות הומניטריות - שגרסת הטבע שלו הוא רעלנים. בשנות הארבעים מגדלי כבשים אוסטרלים הבחינו שהכבשים שלהם איבדו את החשק המיני. הסיבה לכך היתה הכי' התשובה היא שזה לא תלוי רק בנו. במשך אלפי שנים מישו טרח ללמד אותנו לאהוב טעם מתוק. ולאחרונה, אחרים החלו לנצל זאת.

בתוך מיליוני שנים למדנו להיות טעם מתוק כסימן ל"בטוח לחאכל" - ואז באה תעשיית המזון, הפיקה הרי סוכר ודחסה אותם בממתקים ובגיאנק פוד שמחתעמים בחוש הטעם שלנו

52
53

להתעדכן

שיזף רפאלי

מקרה מבחן

האם האינטרנט דופק לנו את החשיבה?

167 אינטלקטואלים התבקשו להשיב החודש לשאלה

ינואר הגיע, ואיתו השאלה ההוה של מגזין האינטרנט המוקדש לרעיונות, Edge.org. האתר פונה מדי שנה למדענים, אמנים, ואינטלק' טואלים, ומעלה בפניהם שאלה אחת. בשנה שעברה הוא שאל אותם: "מה ישנה הכל?". ב-2006 שאל "מה הרעיון הכי מסוכן שח' שבת עליז?" וב-2001, במהדורה מיוחדת שיצאה אחרי אסון התאומים, שאל "מה יהיה עכשו?". השאלה השנה היא: "כיצד משנה האינטרנט את צורת חשיבתך?"

נאסים טאלב, מתנבאי המשבר הכלכלי, טוען שהאינטרנט יוצר אשליה לנו להיות בטוחים מדי בעצמנו. הוא מגע עם הרשת, וגזר על עצמו "דיאטת אינטרנט"

ג'ורג' דייסון, היסטוריון של המדע ובנו של הפיזיקאי שובר המוסכמות פרימן דייסון, רואה באינטרנט את הדרך לגיבוש רעיונות. דייסון ממשיל את הח' שיבה לפני האינטרנט ואחריו לשני שבטי אסקימואים שבונים סירות קאנו; האחד חי בערבות קפואות ומכין את הסירות מדי ברים שהים פלט. האחר חי בפאתי יער ער, ומכין אותן על ידי גילוף גזעי עצים. דייסון כותב שהאינטרנט העביר את הח' שיבה שלנו מימי המחסור והליקוט לימי העודף והגילוף. היצע חומרי הגלם של המחשבה השתנה, הוא כותב, וישרדו אלה שילמדו כיצד להשתמש בו.

אותו של ג'ורג', אסתר דייסון שמי כהנת כיו"ר ארגון ICANN המופקד על רישום כתובות האינטרנט, כותבת שהמידיות שברשת היא המשנה אות' נו: מהירות היא כמו סוכר, היא כותבת, מתוק, קל לעיכול, אבל גם יוצר רעב תמידי. כך גם האינטרנט - מהנה, גורם לנו לצרוך עד שנתפקע, אך מעורר גר' גרנות. כעת חסר לנו רק ה"אינטרליז" של המידע.

סטיבן פינקר, מגדולי הפסיכולוגים והבלשנים בדורנו, כופר בעצם השאלה שהציב המגזין; האינטרנט אינו משנה את

צורת החשיבה שלנו, הוא כותב. צורת החשיבה שלנו נוצקה בכור האבולוציה לאורך מאות אלפי שנים, ואף טכנולוגיה מודרנת לא תהפוך אותה. מה שמעניין הוא כיצד הטכנולוגיה משקפת את צורת החשיבה שלנו, ומתאימה עצמה אליה. קווין קלי, מייסד המגזין הנחשב "Wired", מאמין שהאינטרנט שינה את' נו שינוי פנימי, ביולוגי. מאז שיש מח' שבונים איננו מחשבים עוד בראש. כעת, חרלנו לשגן עובדות. אך גם איננו בטוחים כשהיינו. באינטרנט כל עובדה נסתרת ולכל טיעון יש טוקבק. והאיזרואת, מח' קת את החשיבה, עם יותר פרטים שאפשר לבחון ופחות "סתימת עורקים" בחבילות ענק של ידע שאפשר היה לתמצת.

ונאסים טאלב, אבי תיאוריית "הברבור השחור" וממנבאי המשבר הכ' לכלי, טוען שעודף המידע ברשת יוצר אשליה של ידע והבנה, וגורם לנו להיות בטוחים מדי בעצמנו. בהיפוך מקווין קלי, גור על עצמו "דיאטת אינטרנט" חריפה. התשובה הטובה ביותר לשאלה שמי ציב הגיליון ניתנת בעצם קיומו, בהוד' מנות להיחשף במרוכז למחשבותיהם של 167 מנהיגי דעה ורעת. מעטים הם המ' סמכים שאפשר לקרוא בהם יותר מ-130 אלף מילים של טעם, של דעות מנומקות ושל היפוכן. על מה עוד נאמר "הפוך בה והפוך בה רכולי בה" וזאת ההשפעה של האינטרנט על צורת החשיבה שלי.

פרופ' רפאלי הוא ראש בית הספר לניהול באוניברסיטת חיפה shezaf.rafaeli.net

עולם: 31 יעדים חמים ל-2010

או איפה נופשים השנה? יורק טיימס ערך רשימת יעדים מקוריים, ובהם ארץ היין של פטגוניה, ארגנטינה, שהעיתון מהלך את יקביה המעוצבים והפינו נואר שלהם. סיאול שבדרום קוריאה, שמתוארת כטקסו החדשה והמעודכנת; וקואלה למפור, מלזיה, שנהפכה באחרונה לאחת הערים הקוליות והדידותיות ביותר בדרום-מזרח אסיה. תענוג.

<http://bit.ly/90SoRm>

משחק: ארקייד ממר

אחד ממשחקי האינדי המלהיבים של 2009 היה "Don't look back"; משחק רטרז בעיצוב גותי שהבינוני בשחקנים ישלים ב'20 דקות. כעת חוזר היוצר טרי קוואנה עם משחק חוזר חדש בשם "www", שבמקום לקפץ, הולכים בו על התקרר. דמו בחינם.

<http://bit.ly/6jryiR>

סביבה: שבילי אופניים באוויר

הארכיטקט מרסין אנגלוב רוצה להעביר את שבילי האופניים לגבהים. חזונו - שנוגד בהשראת רכבלי סקי - מסלולים דקים ייפרסו על עמודים בררבי הערים, ועליהם ידושו רוכבי האופניים, מאובטחים על ידי מעקה בטיחות בגובה הכידון. תצחקו, אין בעיה. גם על האחיים רייט צחקו ככה פעם.

<http://kolelinia.com/en>

אופנה: צעיף שמח

צעיף הצמר המסיבי הזה נראה כמו פרטנר מושלם לחורף קשה, וברשת לא מפסיקים לדבר עליו. הוא מגיע מפורץ - עבודת יד כמונבן - ומחירי 95 דולר.

<http://bit.ly/5ozvJ1>

עתידי: משקפי מציאות מוגברת

טכנולוגיית המציאות המוגברת (Augmented Reality) שמציגה מידע דיגיטלי על גבי צילום של החיים האמיתיים, מוכנה לשלב הבא. חברת Vuzix הציגה החדש משקפיים כאלה: מצלמות בחזיתן מחליפות את העיניים ומשדרות למסכים בצדן הפנימי. לפי החי אפשר להוסיף מידע מהאינטרנט. דמיינו את עצמכם הולכים ברובו, כשמעל כל האנשים מופיע הסטטוס החוגי שלהם בפייסבוק. אם יש לכם רעיון יותר טוב, זה הזמן להתחיל לגייס.

<http://bit.ly/8xDoRU>

אמנות: ברבי גאגא

הבחירות האופנתיות של הזמרת לידי גאגא הן קרקע פורייה למחוחות מכל סוג. הפעם, של בחור שמשחזר הופעות ציבוריות שלה באמצעות בובות. נכון, זה תחביב תמוה, אבל לאיש יש כישרון. כרגע הוא טוען שהן לא למכירה, אבל אפשר להמר לאן נושבת הרוח.

<http://bit.ly/6GmYZG>

מה הלאה

אחיר
עדכונים מהשטח

שפה: כך "טרוריסט התחחונים" נכנס ללקסיקון

עומאר פארוק עבדולמוטאלב הוא שם קשה מדי לרובנו. אבל "Undiebomber" ("טרוריסט התחחונים"), הכינוי שדבק בו אחרי שנתפס לאחרונה בניסיון לפוצץ את מטוס דלחה איירליינס שטס בין אמסטרדם לדרוטר, כבר נשמע יותר טוב. השם המבוסס על האזור שבו השמין הטרוריסט הנושל את חומר הנפץ, פשט במהירות מפתיעה ברחוב. ברשת וגם בתקשורת המיינסטרימית. מרק פיטרס, מעין רוביק רונטל אמריקאי, מסביר שחרימה לכך הבישג'דאית של פארוק, והעובדה שכל עובדי שדות התעופה במערב סובלים מכישו מההשכלות הביטחוניות של ניסיון הפיגוע. החיבוק המאמץ לשם הוא הכי קרוב שהגענו לפעולת תגומל.

<http://bit.ly/6k4iUG>

